

N^o.

16.

SOBOTA

20. Stycznia 1817.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości krajowe: Kilka słów Redakcyi. Patryotyczne Ofiary. Ukaz Rządowego Senatu. — Wiadomości zagraniczne: Szwajcarya. Hiszpanija. Anglia. Ameryka Połudn. — Rozmaite Wiadomości. — Wiadomości Uczone. — Epigramma.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Kilka słów redakcyi.

Redakcyja gazety Ruskiego Inwalida chcąc czytelnikom swoim ile można uczynić interessowaną, tę gałęź swojego pisma, która od dwóch tygodni ukazanie się w języku polskim, a widząc że umieszczane dotąd raskazy dzienne J. C. M. jako ściągające się tylko do wojska Rossyjskiego, nie wiele zajmują polaków, postanowiła odtąd, na mieyscu pomienionych raskazów dziennych, dawać wszystkie *Naywyższe* ukazy, iakie wynidą, oraz wyroki, i postanowienia Rządzącego Senatu, Ministerów i Rady Państwa, te albowiem interessując każdego z obywateli, mogą bydź dla nich użyteczniejsze, uczyniła pismo nasze interessowańszym, i pozyszcza łaskawsze dla nas względy publiczności. Co zaś do raskazów pomienionych, te nie są zupełnie opuszczone, zawsze co w nich znajdziemy bardziey zajmującego będziemy udzielać czytelnikom naszym. Niezaniedbane oraz będą podobne raskazy do wojska polskiego, które się spodziewamy mieć sobie komunikowane z Warszawy.

St. Peterzburg.

Znajdujący się w Kollegii zagranicznej Naymilszowie mianowani są kawalerami orderow S.

Włodzimierza trzeciej klasy: Aktualny Stanu Radca Potnow. S. Anny drugiej klasy: Aktualny Stanu Radca Miller, Radca Stanu Jukin, Radcy Kollegiatcy Zagorowski, i Parenogo, Radca Nadworny Dubowik, i Kollegiatki Assesor Chotczyński. Orderu S. Włodzimierza czwartej klasy: Radca Stanu Resleyn, Kollegiatki Radca Ostelecki, Radcy Nadworni Kondoidy, Heronim Lebediew, Miller, i Firatow. S. Anny trzeciej klasy: Radcy Titularni Hesler, Zwoncow, i Stiepan Iwanow. Znajdujący się przy Kuratorze szkół należących do Ierpskiego Uniwersytetu Tytularny Radca Muzeus, Naymilszowie mianowany kawalerem orderu S. Włodzimierza czwartej klasy.

PATRYOTYCZNE OFIARY.

Sztab- i Ober-Oficerowie oddzielnego korpusu, we Francyi konsystującego, biorąc udział smutnego położenia Georgianiego pułku Grenadierów Majora *Szwecewa*, znajdujące się w niewoli barbarzyńskiey, w celu dołożenia się do wylupienia onego wnieśli pierwszą razą 5300 franków, redakując na monetę Rossyjską 4000 rubli ass.; a nieprzystając na tym, teraz znowu nadesłali 810 franków, na Rossyjskie redukując assygnaty 697

rubli. Komitet *naywyżey* utwierdzony 18 sierpnia 1814 roku niosąc im w imieniu rzeczzonego Majora *nayprawdziwszą* wdzięczność za wspaniałe z ich strony przyłożenie się do oswobodzenia z niewoli nieszczęśliwego, za *nayprzyjemniejszy* dług poczytuje, ogłosić tę z ich strony dobroczynność.

U K A Z

Rządzącego Senatu 22 grudnia 1816 roku ogłaszony.

1816 roku września 13 dnia. Według Ukazu *Jego Cesarzkiej Mości* Rządzący Senat słuchał doniesienia Ministra wewnętrznych interesów, że pocztowe stacye w obydwóch Litewskich Guberniach Wileńskiej i Grodzieńskiej utrzymywane były do 1813 roku na istniejących w Państwie Rosyjskim prawidłach, opłacając pensie pocztowym dozorcóm z summ zbieranych na ziemskie powinności; że na początku tegoż roku za przedstawieniem Litewskiego Wojennego Gubernatora, i za *naypoddanniejszym* докладem s. p. Generał Feldmarszałka Xięcia Goleniszczewa Kutuzowa Smoleńskiego, *Nayiasnieyszy Cesarz Jegomości* raczył *naywyższą* okazać wolę, aby pocztę w pomienionych Guberniach urządzone były według prawideł, jakie miały miejsce za czasów Polskiego rządu, lecz takowe utrzymywanie pocztowych stacyi w dalszym czasie odmieniło się samo przez się, i Komitet P. P. Ministrów odebrawszy objaśnienia w tym względzie, wyrokiem swoim dnia 10 sierpnia 1815 roku postanowił: aby urządzenie onych w Litewskich Guberniach tymże samym szło porządkiem, jakiego używano do 1813 roku, i jaki znany jest teraz powszechnie w Guberniach wewnętrznych, wyrok takowy 20 stycznia 1816 roku *Naywyżey* potwierdzonym został; Litewski Wojenny Gubernator donosi teraz pomienionemu Ministrowi, że w skutek oznaczonego wyroku wszystkie stacye pocztowe w rzeczonych Guberniach już są oddane nowym dzierżawcom poczt, którzy weszli w pełnienie tego obowiązku w pierwszej Gubernii od daty 1. lipca, a w drugiej 1 sierpnia, oraz że opłata srebrem jaka się wykonywała do dat wspomnionych, ustała. Tenże Minister zrobiwszy urządzenie w pocztowym Departamencie, aby opłata od sztafet posyłających się w Gubernie Litewskie, albo mających przez one przebiegać, była taką samą jaka miała miejsce do 1813 roku, donosi o tym Rządzącemu Senatowi. *Roskazali*: Aby wyrok Komitetu P. P. Ministrów upoważniony *Naywyższym* potwierdzeniem, o urządzeniu poczt na tychże samych prawidłach, na jakich one

utrzymywane były do 1813 roku, i na jakich w innych wewnętrznych Guberniach utrzymują się do tąd, był wiadomy Wileńskiej i Grodzieńskiej Gubernijom, zalecić temecznym Rządom Gubernskim obwieścić o tym tych gubernii wszystkich mieszkańców za pośrednictwem ziemskiej policji; posłać w tym celu do pomienionych rządów ukazy, i podobnież uwiadomić o tym P. P. Ministrów, oraz Kontrolera Państwa: co i wykonane zostało 22 grudnia 1816 roku.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

S Z W A Y C A R Y I A.

4. stycznia.

Przez okólnik 28 grudnia rada stanu rządzącego kantonu komunikowała urządzającym drugimi kantonami notę Rady stanu *P. de Gruner*, Ministra i pełnomocnika Pruskiego, pod datą 18 grudnia z *Berne*. Pomieniony Minister z rozkazu swojego Dworu proponuje konfederacyi Helwetyckiej, aby traktat zawarty w 1812 roku między Prussami i Szwajcaryą był także rościagnięty i na nowe posiadłości dwóch stanów. Pomieniona zatem rada zaleciła kantonom przed się wzięcie środków w tym względzie.

Okólnik drugi pod tą samą datą komunikuje kantonom notę Generał-Porucznika *Reding*, nadzwyczajnego Posła Hiszpanii, pod datą 27 grudnia z *Schwitz*: do której dołączony jest rozkaz Króla Jegomości Hiszpańskiego, zakazujący wprowadzenie bawełny z zagranicy.

Upewniają że P. Scherer nie otrzymał pomyslnego skutku poselstwa swojego w Paryżu; Rząd Francuzki trwa w swoim przedsięwzięciu, a przeto i P. Scherer ma powrócić.

Wprowadzanie zboża do *Basle* trwa dotąd; 3164 wory zostało niesprzedane na przeszłym targu, obfitość taka, znaczną zrobiła tanność, nawet cena chleba bardzo się zmniejszyła.

Rada stanu Jenewska otrzymała sumę 20,000 złotych przyslaną do jey rozrządzenia, w celu dostarczenia przez zimę zatrudnień robotnikom potrzebującym. Rozumieją że fundusz ten będzie użyty do założenia botanicznego ogrodu którego niedostaje do urządzeń oświecenia publicznego założonych w Jenewie.

Nazywający się *Stefan Hugues de Bezaudun* z departamentu *War* mianujący siebie Pułkownikiem głównego sztabu będących na połowie gaży będąc oskarżony o oszukaństwo, za niedostatkami dowodów przekonywających uwolniony od sądu,

wysłany jednakże iest s kantonu za pośrednictwem policji wyższej.

H I S Z P A N I A.

Z *Madrytu*, 26. grudnia.

Ostatnie listy s Kadix donoszą że zawiął do tego portu okręt z Lima mający 2 miliony piastrow przeznaczonych na handel. Mocno tu byli niespokojni o inny okręt, niosący 600,000 piastrow na tenże sam przedmiot.

Ostatnie listy z Rio Janeiro donoszą, że wojska Portugalskie miały kilka silnych utarczek z Insurgentami, i zawsze wychodziły z zwycięstwem; a to winne doskonałej karności, jaka w nich panuje, przeciwnicy zaś żadney prawie nie znają, co czyni nadzieję prędkiego upadku ostatnich, a razem i powrócenia spokojności, do której się tak dawno wzdycha.

A N G L I A.

Z *Łondynu* 4. stycznia.

Inkwizycya Starego Watsona w *Borstrith* wielu zgromadziła widzów. Zrazu mówiono że się ona ma odbywać publicznie. A wrzeczy samey z największą odbywana była skrytością, świadkowie nawet niewiedzieli poty czy Watson iest przed sądem, póki nie stawiono ich przed nim na oczne świadectwo. Inkwizycya odbywana była pod naczelnictwem Prezydenta Policji P. Konantu, który poczał odprzeproszenia za to że pomienionego Watsona aż do 8. grudnia utrzymywał w Koldbadfiskim domu poprawy, a to nastąpiło s przyczyny, iż niemożno było pierwiey przystąpić do rospatrzenia dzieła; że oraz był przekonany, iż Watson utrzymywany będzie w rzeczonym domu ze wszelką starannością, co wrzeczy samey miało miejsce według własnego zeznania Watsona. Następnie Konant odkrył iż fałszem było doniesienie o wystrzeleniu Watsona do Oficera Policji Mella. Tu się dopiero poczęła inkwizycya. Następujące twierdzenia poparte były świadkami: Mell jadący z runtem spotkał trzech pieszo idących s których jeden, był Watson, schwytawszy go porucił dwóm przywołanym ludziom, *Housdingowi* i *Rodysowi* a sam udał się w pogoń za dwoma pozostałemi towarzyszami Watsona, niewyrzekłszy jednakże w *Imieniu Króla*. Ledwie się oddalił kiedy Watson dobywszy puginatu skrytego w trzcinie grozi śmiercią swoim dozorcóm jestliby go nie uwolnili, w końcu ranił z nich iednego w nogę a drugiemu przeszył suknie, w czasie tey kłótni kiedy wszyscy trzy wpadli do rowu, nadiechał Mell niemogąc uciekających dopędzić,

Watson schwytany z bronią i papierami będącemi przynim. — Po wysłuchaniu świadków sędzia okazujący dotąd wiele dla Watsona grzeczności, kiedy nawet pozwolił był mu usiąść, powtórzył swoje przeproszenie, odprawił do dalszego processu do *Neiugoth*, a w końcu pozwolił obwinionemu za kilka dni powrócić do Koldbatfiskiego więzienia.

Przez ciąg cały inkwizycyi Watson bardzo mało mówił, a w końcu oświadczył jak wiele cierpi natym, iż dzieło jego tak zły na jego stronę wzięło obrot, i według brzmienia praw o podwójne się obwinia zabójstwo; okazał zupełną obojętność względem pomienionego obwinienia, lecz w tym tylko do dotkliwej przyznał się czułości, że potwarz takowa robi plamę na osobistym jego charakterze, oraz nieprzyjemny cień rzuca na całą jego rodzinę. Wyznaie iż widoki przyszłości tak są dla niego czarne, że same nawet uniewinnienie nie wieleby przyniosło radości, zakończył upewnieniem o czystości swoich prawideł, recząc że zbrodnie o które go oskarżają pomimo wszelkie pozory, są dalekie od niego, i że nie prosi bynajmniej litości, a domaga się tylko, aby naysciślejsza sprawiedliwość niebyła zaniedkaną. Po skończoney inkwizycyi odesłano go natychmiast do Neiugot.

A M E R Y K A P Ó L N O C N A.

Nowy York, 16 grudnia.

W iedney s tuteyszych gazet pomieszczone następujące *Prix-Courant*: «Poczcivości — zupełnie tu niewidać. *Patryotyzmu* gatunku pierwszego — aikt niepotrzebuie. *Patryotyzmu* gatunku drugiego — potrzebują i kupują tylko na spekulacyie. *Skromności* — trzeba długo szukać, a jeżeli się znaydzie to już używana. *Obmowa* — iest w wielkiej obfitości. *Pycha* — zajęła wszystkie targi. *Odwaga* — wyprzedana zupełnie do Ameryki południowej. *Miłość* — inaczej się nieprzedaie jak zabrzęczając monetę w gotowiznie. *Talenta* — strasznie rzadki iest towar w tych miejscach. *W Kredycie* — zupełny niedostatek. *Otwartość* — iest to towar, który dawno wyszedł z mody.

R O Z M A I T E W I A D O M O S C I.

W roku przeszłym liczba umarłych w Wiedniu i na jego przedmiesciach, wynosi do 12,306 ludzi (786 ludźmi więcej aniżeli w 1815 roku.

W Dublinie straszny był wichur niedawno, Lardzo wiele zrobił szkody.

Pożary lasów robią niesłychane w Ameryce kłeski. Nieprzebyte na brzegach *Quennebec* lasy stały się niedawno zdobyczą płomieni.

Wyżew podziemny który miał miejsce nie daleko *Hilmonton* wyrzucił na powietrze drzewa na 60 stop w górę, dawał się oraz słyszeć łoskot, jaki zwyczajnie towarzyszy trzęsieniom ziemi.

W parafii *Flums* w okolicy *Sargantz* 78 ludzi biednych znalazło przytułek u zamożniejszych, pierwsi, dla ostatnich poświęcają swój czas pracując w rozmaitych ich potrzebach a za to wygodnie są utrzymywani, i żyją w prawdziwie braterskiej zgodzie. Postępek takowy zamożniejszych będąc dla nich samych korzystny, zasługuje na pochwałę i na naśladowanie, które ieśliby miało miejsce, nie czytaliibyśmy o tak częstych i tak okropnych skutkach dzisiejszych niedostatków.

WIADOMOSCI UCZONE.

Tego czesna Rossyjska Bibliografia.

Gazety i Dzienniki wychodzące w Peterzbргу na rok 1817:

1. *Gazeta Peterzburska.*
2. *St. Petersburgische Zeitung.*
3. *Pismo Peryodyczne o postępie narodowego oświecenia.*
4. *Dziennik Technologiczay.*
5. *Poczta Północna, czyli nowa Peterzburska Gazeta.*
6. *Peterzburska Gazeta Senatu.*
7. *St. Petersburgische Senats-Zeitung.*
8. *Le Conservateur Impartial.*
9. 10. 11. *Ruski Invalid czyli wiadomości wojenne w Rossyjskim, Polskim i Niemieckim wychodzące językach.*
12. *Syn Ojczyzny.*
13. *Duch Dzienników.*
14. *Nouvelle Bibliothèque des Dames.*
15. *Ruski Pustelnik, czyli postrzegacz Ojczyźnych zwyczajów.* Dwa tygodnie temu, iak wyszedł pierwszy Numer tego dziennika, z półtora arkusza składający się. Zawarcie jego następujące: 1) *Nowy rok*, 2) *Wizytne bilety*, 3) *Listy Syberyjanina.*
16. *Latania Czarnoksięska czyli widok Peterzburskich roznoszących towary, czyli przekupców, rzemieślników, i innych niższej przemysłowej klasy ludzi, dokładnym wydanych penz-*

lem w ich właściwym ubiorze, wprowadzonych na scenę rozmawiających s sobą stosownym i odpowiednim każdego professyi sposobem.

Ten dziennik będzie wydawany w każdo-miesięcznych *sexternach*, s których każdy będzie miał trzy Ryciny z opisaniem w Rossyjskim, Francuzkim, i Niemieckim językach, a na czele każdego *sexternu* będzie wyobrazenie jakiej kolwiek narodowej uroczystości. Wydawcy obiecują ryc pomienione wyobrażenia *na kamieniach*, czyli *litograficznie* nowym dotąd nieznanym w Rossyi sposobem.

Dodać potrzeba, że w krótcie będą wychodzić ieszcze dwa dzienniki; to iest: *Dziennik wojenny*, i *Donosiciel Swojski*. Jak tyłko się ukazą, niezaniedbamy nwiadomić czytelników naszych, o przedmiotach, które w nich będą zawarte.

17. Poema narodzenia Homera napisane przez Pana *Gniedicz* czytane dnia 2 stycznia przywroczystym obchodzie pamiątki odkrycia publiczney J. C. M. biblioteki, w obecności swietnego zgromadzenia.

Komu przyzwoliciey (Mówi dziennik *Syn Ojczyzny*) opiewać w Rossyjskim języku tego dawnego Ojca Poezyi nad Pana *Gniedycz*, ón pierwszy ukazał Rossom wszystkie piękności Homera, pierwszy językiem bardzo zkręconym do wzoru powtórzył pieśń niesmiertelnego poety potrafił zgłębić tajniki wdziółów zakrytych w oczach ciemnego człowieka i dosięgnął ich wartości. Pisząc takowe poema profitował ón s podaniów jakie pozostały o Homerze, o przeznaczeniu, czyli raczej o losie jaki spotkał pisma tego ojca poetow w dawne, i terazniejsze czasy, i te rozproszone rysy wystawił nam razem w jednym doskonałym, i pięknym obrazie. A napełniony pięknością zawartą w dziełach tego dawnego poety, umiał w swoim prostotę i piękność doskonale połączyć z tą zachwycającą doskonałością starożytności.

Epigramma na Kodex Justynianu.

Oto prawa dumnego widzę niegdyś Rzymu,
Pełnił ie świat podbity s strachem i zedrzeniem,
Duma, wielkość, potęga, znikły nakstał dymu
Zniknął strach! Świat dziś one pełni z uwielbieniem.